

Nr 127

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av konventionen angående Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) m. m.; given Stockholms slott den 23 mars 1961.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Östen Undén

Propositionens huvudsakliga innehåll.

I propositionen föreslås, att riksdagen måtte godkänna konventionen angående Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling m. m. En redogörelse lämnas för bakgrunden till och förloppet av de förhandlingar, som lett fram till konventionens undertecknande, liksom för konventionens innehåll.

*Utdrag av protokoll över utrikesärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 23 mars
1961.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON.

Ministern för utrikes ärendena anför efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter.

Inledning

Den 16 april 1948 undertecknade sjutton europeiska länder, däribland Sverige, en konvention angående europeiskt ekonomiskt samarbete, varigenom Organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete (OEEC) upprättades. Konventionen förelades riksdagen med proposition nr 257: 1948.

OEEC:s första uppgift var att samordna medlemsstaternas ekonomiska återuppbyggnadsansträngningar efter kriget och framlägga förslag om lämplig fördelning av den hjälp från Förenta Staterna, som genom Marshall-planen erbjödits Europa. I detta syfte upprättades såväl års- som långtidsprogram för de fyra år som denna hjälp utgick. Programmen utarbetades under omfattande konsultation mellan medlemsstaterna och gemensam granskning av nationella planer och önskemål. Under detta arbete inleddes den tradition av inbördes hänsynstagande och samarbetsvilja som kommit att prägla OEEC:s fortsatta verksamhet och utgjort en av de viktigaste grundvalarna för dess framgång. Det gynnsamma resultatet av återuppbyggnadsarbetet kunde avläsas i produktionsutvecklingen. År 1952 — då den amerikanska hjälpen upphörde — hade industriproduktionen i medlemsstaterna stigit 34 procent och jordbruksproduktionen 17 procent över förkrigsnivån.

Det hade redan från början stått klart att den ekonomiska återuppbyggnaden även förutsatte ett handels- och valutapolitiskt samarbete i nya former. Så snart efterkrigskrisens mest akuta skede övervunnits vidtogs inom OEEC en rad åtgärder för handelshindrens nedbrytande. En första milstolpe var bildandet år 1950 av den europeiska betalningsunionen (EPU) som genom kompensationsförfarande och möjligheter till automatiska krediter banade väg för avskaffande i stor skala av de kvantitativa handelsrestriktionerna. Handelsliberaliseringen led endast tillfälliga bakslag och utvidgades efter hand alltmera. Då den europeiska betalningsunionen upphörde i

samband med att ett flertal länder i december 1958 införde yttre valuta-konvertibilitet, hade nästan samtliga OEEC:s medlemsstater helt infriat den i organisationen ingångna förpliktelsen om 90 procents frilistning av importen enligt överenskomna beräkningsgrunder. Även osynliga betalningar och transaktioner samt kapitalrörelser har i betydande utsträckning liberaliserats genom samarbetet i OEEC.

Såväl erfarenheterna från återuppbyggnadsskedet som det genom den fortskridande handelsliberaliseringen ökade inbördes beroendet mellan medlemsstaterna i ekonomisk-politiskt avseende gjorde det naturligt och önskvärt för OEEC att efter hand utvidga samarbetet till allt flera områden. Under 1950-talet har organisationen sålunda tagit upp fortlöpande ekonomisk-politiska konsultationer på sitt program. Den har inlett samarbete för tillgodoseende av behovet av naturvetenskaplig och teknisk arbetskraft. Dess verksamhet har innefattat samarbete på jordbruks- och transportområdet samt i energi- och vissa andra industriella frågor liksom beträffande produktivitetshöjande åtgärder. OEEC blev över huvud taget det forum i vilket Europas länder kom att anhängiggöra och bearbeta sina gemensamma ekonomiska problem.

När den ekonomiska integrationen fick ökad aktualitet genom initiativet till regional tullavveckling mellan Benelux, Frankrike, Italien och Förbundsrepubliken Tyskland, var det mot bakgrund av nyssnämnda utveckling naturligt att frågan om upprättande av en gemensam tullfri marknad inom en vidare krets av europeiska länder upptogs i OEEC. Förhandlingarna i denna fråga — som redovisats i en av utrikesdepartementet i februari 1959 utgiven skrift: Förhandlingarna 1956—1958 om ett europeiskt frihandelsområde — ledde emellertid trots två och ett halvt års ansträngningar icke till något resultat. Deras sammanbrott i december 1958 samt återverkningarna därav kom efter hand, i förening med vissa andra omständigheter, att ge upphov till nya tankegångar i fråga om uppläggningen av det europeiska ekonomiska samarbetet.

Det läge som genom den här redovisade utvecklingen inträtt i fråga om det europeiska ekonomiska samarbetet kan sammanfattas på följande sätt. OEEC hade i stort sett löst sina ursprungliga huvuduppgifter: Europas ekonomiska återuppbyggnad efter kriget och frigörelsen av den europeiska handeln och betalningarna. Genom återställandet av valutakonvertibilitet förändrades utgångsläget för internationellt samarbete främst i fråga om kvantitativa restriktioner på import och export samt kontrollen över löpande betalningar. Samarbetet på detta område tenderade därigenom att förskjutas till mera världsomfattande institutioner som Internationella valutafonden (IMF) och Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT). Det ansågs samtidigt på många håll angeläget att taga vara på och vidareutveckla den samhörighetskänsla och samarbetstradition som fått sitt uttryck i OEEC. Det ekonomisk-politiska samarbetet blev genom konvertibiliteten allt betydelsefullare samtidigt som ett behov gjorde sig gällande att utsträcka detta att omfatta även Förenta Staterna och Canada. Den olösta frågan om upprättande av en enhetlig europeisk marknad omfattande alla

OEEC-länder ställde angelägna krav på bibehållande av den organisatoriska form i vilken dessa länder varit sammanslutna och med framgång samarbetat. Nya uppgifter anmälde sig i behovet att bistå utvecklingsländerna i deras strävan efter ekonomiskt framåtskridande.

Förhandlingarna

Mot nyss antydda bakgrund tog Frankrike, Förenta Staterna, Storbritannien och Förbundsrepubliken Tyskland i december 1959 upp frågan om ombildande av OEEC. Inbjudan utfärdades till en ministerkonferens för överläggningar om detta och vissa andra centrala ekonomiska spörsmål på det internationella planet. Vid konferensen, som ägde rum i Paris den 12 och 13 januari 1960, var elva av OEEC:s medlemsstater, däribland Sverige, samt Canada och Förenta Staterna representerade. Europeiska ekonomiska gemenskapens kommission var också representerad.

Under ministrarnas överläggningar visade sig enighet föreligga om behovet av fortsatt ekonomisk samverkan. Ökad tonvikt borde läggas vid hjälpen till utvecklingsländerna. Förenta Staterna och Canada borde beredas tillfälle att på samma sätt som OEEC:s medlemmar delta i det ekonomiska samarbetet. Ministrarna enades om att rekommendera en ombildning och anpassning av OEEC till det nya läget. Arbetet härpå skulle inledas med en utredning som anförtroddes en grupp av fyra experter, valda i sin personliga egenskap och icke såsom nationella representanter. Expertgruppen avsågs avge rapport till en särskild plenarkommitté med representanter för samtliga, efter Spaniens inträde 1959, aderton medlemsstater i OEEC samt Förenta Staterna och Canada. Rapporten skulle behandla den ombildade organisationens arbetsuppgifter och verksamhetsformer samt grunda sig bl. a. på konsultationer mellan expertgruppen och berörda länder och internationella organisationer. — Dessa rekommendationer godkändes den 14 januari av en utvidgad ministerkonferens, varvid samtliga de tilltänkta tjugo medlemsstaterna i den nya organisationen var företrädade.

Expertgruppen framlade sin rapport i slutet av april 1960. Till rapporten var fogat ett utkast till konvention angående upprättande i OEEC:s ställe av en Organisation för ekonomiskt samarbete och utveckling (Organisation for economic cooperation and development, OECD). Förslaget koncentrerades på samverkan för ekonomiskt framåtskridande. Detta skulle främjas dels i den nya organisationens medlemsstater, framför allt genom intensifierat ekonomisk-politiskt samarbete, dels i utvecklingsländerna, vare sig dessa tillhörde organisationens medlemskrets eller icke.

Däremot skulle handelspolitiskt samarbete icke enligt expertgruppens förslag vara en av organisationens primära arbetsuppgifter. Handelspolitiska frågor skulle endast upptagas i den mån som de direkt aktualiserades inom ramen för ekonomisk-politisk samverkan. Liberaliseringsbestämmelserna och andra OEEC-förpliktelser på handelsns område föreslogs upphöra att

gälla. I övrigt förutsågs emellertid OECD på många områden komma att övertaga OEEC:s verksamhet.

Expertgruppens förslag mötte kritik på ett antal avsnitt. Framför allt riktade vissa länder, däribland Sverige, bestämda gensagor mot undanträngandet av de handelspolitiska arbetsuppgifterna. När expertrapporten behandlades av den tidigare nämnda särskilda plenarkommittén vid ett möte i Paris den 24 och 25 maj 1960, förelåg också ett alternativt förslag av Schweiz, enligt vilket OECD skulle anförtros viktiga handelspolitiska uppgifter. Det schweiziska förslaget stöddes av bl. a. Sverige och Storbritannien. Från flera håll, bl. a. svenskt, krävdes vidare större klarhet om den nya organisationens verksamhet även i andra avseenden, innan slutlig ställning togs till konventionstexten. Resultatet blev att plenarkommittén uppdrog åt en arbetsgrupp, där samtliga berörda länder var representerade, att utarbeta ett nytt förslag till konventionstext och att inventera alla av OEEC fattade beslut ur synpunkten av deras eventuella bibehållande i den nya organisationen. Arbetsgruppens förslag skulle föreläggas en ny ministerkonferens i juli 1960.

Vid denna ministerkonferens uppnåddes preliminär enighet om att handelspolitiskt samarbete skulle bli en av OECD:s huvuduppgifter vid sidan av ekonomisk-politisk samverkan och hjälp till utvecklingsländerna. Det fastslogs visserligen i sammanhanget att OEEC:s handelsliberaliseringsförpliktelser skulle upphöra att gälla; Internationella valutafondens och GATT:s motsvarande bestämmelser skulle i fortsättningen rättsligt reglera hithörande frågor utan den komplettering som OEEC:s regelsystem inneburit. Men samtidigt klargjordes att OECD skulle erbjuda möjlighet till samråd mellan medlemsstaterna beträffande alla dem berörande handelspolitiska problem. Det överenskomms vidare att OECD skulle ha till uppgift att bearbeta såväl kort- som långsiktiga problem sammanhängande med förekomsten av två handelsblock i Europa.

Den tidigare nämnda arbetsgruppens förslag till konventionstext blev däremot ej slutligt godkänt. Ministerkonferensen uppdrog åt en förberedande kommitté med representanter för samtliga OECD:s tilltänkta medlemsstater att fortsätta arbetet med färdigställande av konventionstexten och att samtidigt slutföra inventeringen av OEEC:s beslut samt avge förslag om vilka av dessa som, eventuellt med vissa ändringar, borde övertagas av OECD. Kommittén skulle likaledes utarbeta förslag rörande den nya organisationens institutionella uppbyggnad.

Den förberedande kommittén arbetade hela hösten 1960 och framlade sin rapport inför en ny ministerkonferens i Paris den 13 och 14 december. Vid denna konferens godkändes såväl kommitténs förslag till konventionstext som dess rekommendationer i övrigt. Den 14 december undertecknades konventionen angående Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) av samtliga de 20 länder som deltagit i förhandlingarna, d. v. s. alla OEEC:s 18 medlemsstater samt Canada och Förenta Staterna.

Konventionen

OECD-konventionen omfattar en inledning jämte 21 artiklar. Till konventionen har fogats två tilläggsprotokoll (nr 1 och nr 2), vidare ett särskilt protokoll rörande omarbetning av konventionen angående europeiskt ekonomiskt samarbete (OEEC-konventionen) och ett memorandum angående tillämpningen av artikel 15 i OECD-konventionen. I tilläggsprotokoll nr 1 regleras frågan hur de europeiska gemenskaperna skall företrädas i OECD och i tilläggsprotokoll nr 2 återfinns bestämmelser angående privilegier, immuniteter m. m. Dessa fyra separata aktstycken undertecknades samtidigt med OECD-konventionen den 14 december 1960.

I artiklarna 1—3 i konventionen redogörs för organisationens huvuduppgifter och medlemmarnas åtaganden. Artiklarna 4—13 innehåller institutionella bestämmelser och artiklarna 14—21 avser allmänna frågor såsom tillämpligheten i OECD av OEEC:s akter — d. v. s. dess beslut, rekommendationer och resolutioner — konventionens ratifikation och ikraftträdande, förfarandet vid medlemmars till- och frånträde samt OECD:s budget.

I det följande återges det huvudsakliga innehållet i konventionen jämte de fyra nyss nämnda aktstyckena.

Inledande bestämmelser

I inledningen redovisas de allmänna överväganden, som legat till grund för konventionen. Det framhålls, att signatärmakterna ansett sig böra stärka den samarbetstradition som utvecklats i OEEC och utsträcka samarbetet till nya uppgifter. De avser att främja en så snabb och jämn ekonomisk utveckling som möjligt i medlemsstaterna. Bistånd bör lämnas utvecklingsländerna av de ekonomiskt mer utvecklade länderna och en fortsatt ökning av världshandeln skall eftersträvas. De åtgärder som vidtas för att uppnå konventionens syften skall stå i överensstämmelse med signatärmakternas internationella åtaganden i övrigt.

Organisationens huvudsyften och medlemmarnas åtaganden

Artikel 1. Organisationen skall ha tre huvudsyften. Den skall söka åstadkomma *dels* en så snabb och jämn ekonomisk utveckling och en så hög sysselsättningsnivå som möjligt i medlemsstaterna med bibehållande av finansiell stabilitet, *dels* ekonomiskt framåtskridande i utvecklingsländerna inom och utanför medlemskretsen, *dels* en ökning av världshandeln på en multilateral, icke diskriminatorisk grundval.

Artikel 2. Till fullföljande av nämnda syften har medlemsstaterna åtagit sig att såväl var och en för sig som genom gemensamma ansträngningar främja ett effektivt utnyttjande av sina resurser, uppmuntra naturvetenskaplig och teknisk forskning, främja yrkesutbildning samt eftersträva fortsatt ekonomisk utveckling och inre och yttre finansiell stabilitet.

De skall vidare söka minska eller avskaffa återstående hinder för ut-

byte av varor och tjänster och för löpande betalningar samt söka bibehålla och utsträcka liberaliseringen av kapitalrörelser. Medlemmarna har även åtagit sig att med lämpliga metoder bidra till det ekonomiska framåtskridandet i utvecklingsländer inom och utanför medlemskretsen, i synnerhet genom tillförsel av kapital men även genom tekniskt bistånd och underlättande av export från dessa länder.

Artikel 3. För att underlätta fullgörandet av nämnda åtaganden förpliktar sig medlemmarna att i erforderlig utsträckning lämna informationer till organisationen, att fortlöpande samråda och i förekommande fall vidtaga samordnade åtgärder.

Institutionella bestämmelser

Artikel 5. Organisationens kan fatta beslut, rikta rekommendationer till medlemmarna och ingå överenskommelser. Om ej annat bestäms skall beslut vara bindande för samtliga medlemmar.

Artikel 6. Vid omröstning skall varje medlem ha en röst. Enhällighet förutsätts för att organisationen skall kunna fatta beslut och avge rekommendationer, vilket innebär att varje medlemsstat har vetorätt. Från denna regel kan dock göras undantag, såtillvida att medlemmarna genom enhälligt beslut kan överenskomma att vissa frågor skall avgöras genom majoritetsbeslut. Vidare anges i artikeln att den omständigheten att en medlem avstår från att rösta icke skall likställas med ett veto. Ett beslut eller en rekommendation skall sålunda trots detta kunna antagas, men blir då gällande enbart i förhållande till de medlemsstater som röstat för beslutet eller rekommendationen.

Ingen medlem skall vara bunden av ett beslut, förrän dess egna konstitutionella regler har uppfyllts. Övriga medlemmar kan i avvaktan härpå överenskomma att de provisoriskt skall tillämpa ett beslut sinsemellan.

Artikel 7—9. Organisationens alla akter, d. v. s. dess beslut, rekommendationer och resolutioner, skall utgå från ett råd. Vid rådets sammanträden skall medlemmarna företräddas av sina ständiga ombud vid organisationen; rådet kan dock även sammanträda på ministernivå. Rådet må upprätta en exekutivkommitté och andra erforderliga organ.

Artikel 10—11. Organisationens generalsekreterare skall utses av rådet för en period av fem år. Han skall tillsätta organisationens personal med undantag av ställföreträdande och biträdande generalsekreterare, vilka skall utses av rådet på hans förslag. Generalsekreteraren skall tjänstgöra som ordförande i rådet, när medlemsstaterna representeras av sina ständiga ombud.

Artikel 12. Organisationen äger bl. a. rätt att — på villkor som må anges av rådet — inleda samarbete med länder som ej är medlemmar eller med organisationer och att inbjuda sådana länder eller organisationer att delta i olika grenar av OECD:s verksamhet.

Artikel 13. De europeiska gemenskaperna skall vara företrädare i organisationen enligt bestämmelserna i denna artikel och tilläggsprotokoll nr 1.

— EFTA:s generalsekreterare skall deltaga i organisationens verksamhet enligt en resolution som antogs vid ministerkonferensen den 23 juli 1960.

Allmänna bestämmelser

Artikel 14. Som allmän regel gäller att konventionen skall träda i kraft när alla signatärmakter deponerat sina ratifikationsinstrument. Konventionen skall dock träda i kraft den 30 september 1961, om femton eller fler signatärmakter deponerat sina ratifikationsinstrument vid denna tidpunkt, eller så snart därefter som minst 15 medlemmar deponerat sina instrument. De signatärmakter, som ännu ej anmält ratifikation när konventionen träder i kraft, kan medgivas att deltaga i organisationens verksamhet, innan dylik anmälan gjorts. Överenskommelse skall i så fall träffas mellan organisationen och ifrågavarande signatärmakter angående villkoren för deltagande.

Artikel 15. OEEC:s akter skall godkännas av rådet för att gälla i OECD. Enligt ett särskilt memorandum angående tillämpningen av artikel 15 har signatärmakterna förbundit sig att i OECD:s råd rösta för godkännande av OEEC-akter enligt det förslag angående vissa OEEC-akters överförande till OECD, som utarbetats av förberedande kommittén och godkänts av regeringarna. Förenta Staterna och Canada, som icke är medlemmar i OEEC, skall dock äga rätt att avstå vid omröstningen. Denna undantagsregel är avsedd att komma till användning i sådana fall där de båda ländernas lagstiftande myndigheter intar en annan ståndpunkt än deras regeringar gjort i förberedande kommittén. Om Förenta Staterna och Canada i enlighet härmed avstår vid omröstning i OECD angående någon viss akt skall denna dock antas av de övriga medlemmarna och bli gällande mellan dem.

Artikel 16—17. Rådet äger rätt att genom enhälligt beslut inbjuda utomstående stat att ansluta sig till konventionen. I särskilda fall må dock rådet, likaledes genom enhälligt beslut, överenskomma att OECD-medlem må avstå vid omröstningen. Om en medlem sålunda nedlägger sin röst skall ett beslut i rådet om inbjudan av ny medlem dock gälla i förhållande till alla medlemsstater.

Fördragsslutande part må efter anmälan tolv månader i förväg upphöra att tillämpa konventionen och utträda ur organisationen.

Artikel 20. Organisationens årliga budget och dess räkenskaper skall underställas rådet för godkännande. Rådet skall fastställa en skala för medlemmarnas bidrag till organisationens allmänna omkostnader och utfärda bestämmelser om hur andra kostnader skall bestridas.

Vad beträffar de fyra aktstycken som fogats till konventionen synes innehållet i tilläggsprotokoll nr 1 och 2 ej påkalla några kommentarer. Enligt det särskilda protokollet rörande omarbetning av konventionen angående europeiskt ekonomiskt samarbete (OEEC-konventionen) skall denna upphöra att gälla, när OECD-konventionen träder i kraft. För huvudinnehållet i memorandum angående tillämpningen av artikel 15 i OECD-konventionen har redogjorts i anslutning till nämnda artikel.

Arbetsuppgifter och verksamhetsformer

Inriktningen och utformningen av organisationens verksamhet har närmare behandlats i förberedande kommitténs av ministerkonferensen i december 1960 godkända rapport. Med utgångspunkt från denna rapport och visst annat material lämnas här en sammanfattande redogörelse för de riktlinjer som hittills utkristalliserat sig i fråga om samarbetet på olika områden inom OECD.

Ekonomisk politik. Medlemsstaterna åtar sig enligt artikel 2 i konventionen att såväl var och en för sig som gemensamt föra en politik ägnad att leda till ekonomiskt framåtskridande med bevarande av inre och yttre finansiell stabilitet samt att undvika en utveckling, som kan skada deras egen eller andra länders ekonomi. Att främja en politik med dylika syften skall vara en av organisationens primära uppgifter och det ekonomisk-politiska samarbetet skall inriktas härpå.

Liksom i OEEC kommer detta samarbete att bedrivas i en kommitté för ekonomisk politik vari skall deltaga högre tjänstemän som i sina hemländer har en central ställning vid utformningen av den ekonomiska politiken. Kommittén ålägges att med sikte på uppnående av nyssnämnda målsättning bevaka medlemsstaternas ekonomiska och finansiella läge och politik. Särskild uppmärksamhet skall ägnas de internationella verkningarna av enskilda länders åtgärder i syfte att skapa en anda av ömsesidig förståelse, som kan leda till en harmonisk anpassning av den ekonomiska politiken.

OECD kommer även i övrigt — och som en fortsättning av motsvarande verksamhet i OEEC — att följa och kommentera den ekonomiska utvecklingen i medlemsstaterna. Denna uppgift skall anförtros åt en kommitté för ekonomiska frågor och utvecklingsproblem, vilken även skall vara samordnande instans för verksamheten inom olika OECD-organ för att bistå utvecklingsländerna. Kommittén skall avge yttranden till rådet om dessa länders program för ekonomisk utveckling och i övrigt behandla de problem, som dessa kan komma att underställa organisationen.

Bistånd åt utvecklingsländerna. En av OECD:s huvuduppgifter blir som redan sagts att behandla frågor angående teknisk och annan hjälp till utvecklingsländer inom och utanför medlemskretsen. En kommitté skall upprättas för tekniskt bistånd (Technical Assistance Committee). Denna skall överta och utvidga den tekniska biståndsverksamhet, som under de senaste åren bedrivits inom OEEC av det europeiska produktivitetsinstitutet (EPA) till förmån för mindre utvecklade områden i medlemsstaterna samt Jugoslavien. Inom ramen för denna verksamhet har bl. a. anordnats experiment- och demonstrationsprogram, som syftat till att inom lokalt begränsade områden meddela undervisning i olika yrkesgrenar, hälso- och socialvård m. m.

OECD:s befattning med utvecklingsfrågor markeras även genom överenskommelsen att den fristående grupp för utvecklingshjälp (Development As-

sistance Group, DAG), som bildades i början av år 1960, skall få en viss om än löslig anknytning till OECD. I denna grupp ingår länder som är i stånd att i betydande omfattning lämna långfristig kapitalhjälp till underutvecklade länder. De länder som hittills har anslutit sig är Belgien, Canada, Frankrike, Förenta Staterna, Italien, Nederländerna, Portugal, Storbritannien och Förbundsrepubliken Tyskland. Därför är Japan och Europeiska ekonomiska gemenskapens kommission företrädare i gruppen. När OECD börjar sin verksamhet skall DAG, utan förändring av dess mandat eller sammansättning, ombildas till en kommitté för utvecklingshjälp (Development Assistance Committee, DAC). Denna skall liksom DAG utgöra ett organ för diskussion av möjligheterna att i vidgad omfattning och på lämpligt sätt tillhandahålla långfristig finansiell och annan hjälp till utvecklingsländerna. Kommitténs förbindelser med OECD avses i huvudsak inskränka sig till regelbunden rapportering till organisationen och befogenhet att inom ramen för sin kompetens avge rekommendationer till OECD:s råd.

Handelspolitik. Det handelspolitiska samarbetet i OECD kommer att koncentreras till en handelskommitté bestående av högre tjänstemän med ansvar för genomförandet av sina respektive länders handelspolitik. Samtliga medlemsstater samt de europeiska gemenskaperna och GATT-sekretariatet skall vara företrädare i kommittén.

Kommittén får till uppgift att bl. a. företaga jämförande granskningar av medlemsstaternas allmänna handelspolitik och åtgärder på handelsområdet med sikte på ett fritt internationellt utbyte av varor och tjänster under bibehållande av rimlig jämvikt i de internationella betalningarna samt att behandla särskilda handelsproblem av intresse för medlemsstaterna. Kommittén skall även från den i januari 1960 tillsatta s. k. 21-mannakommittén övertaga behandlingen av de problem av kort- eller långsiktig natur vilka sammanhänger med förekomsten av två handelsblock i Europa. Det fastslås särskilt att varje medlemsstat, som anser att dess intressen ogynnsamt påverkas av handelsåtgärder från annan medlemsstats sida, skall ha möjlighet att få sådana åtgärder snabbt upptagna till behandling i syfte att undanröja eller lindra de ogynnsamma verkningarna. Uppläggningsen av kommitténs arbete skall närmare utformas när OECD-konventionen trätt i kraft.

Den allmänna skyldigheten för medlemsstaterna enligt konventionens artikel 3 att tillhandahålla OECD och varandra inbördes de informationer som erfordras för samarbetet preciseras vad handelsområdet beträffar till att innebära en anmälningsplikt. Handelskommittén skall övervaka att denna iakttages och att informationsmaterialet hålles aktuellt. Tillämpningen av kvantitativa restriktioner nämnes särskilt i detta sammanhang.

Som redan nämnts i redogörelsen för förhandlingsförloppet kommer OEEC:s särskilda bestämmelser om frigörelse av handeln icke att överföras till OECD. Ej heller övriga OEEC-akter på handelsområde skall utan vidare övertagas av den nya organisationen. De viktigare av dem skall emellertid efter OECD-konventionens ikraftträdande tagas upp till prövning

för fastställande av i vilken form och i vilken utsträckning deras innehåll skall göras tillämpligt i OECD. Det gäller här bl. a. överenskommelser angående förbud mot artificiellt exportstöd, kvantitativa exportrestriktioner, handelshindrande nationella bestämmelser av administrativ och teknisk natur samt proceduren för behandling av återinförda importrestriktioner.

Ehuru således inga av OEEC:s bestämmelser på handelsområdet utan vidare blir gällande i OECD, har det fastslagits att övergången från OEEC till OECD icke får betraktas som en sanktionering av återgång från den handelsliberaliseringsnivå som redan uppnåtts.

Betalningsfrågor. Betalningssamarbetet i OECD avses äga rum efter i stort sett samma riktlinjer som i OEEC. Sålunda skall styrelsen för det europeiska monetära avtalet (EMA) alltså följa och administrera verksamheten inom ramen för detta avtal. Av särskild betydelse blir styrelsens uppgifter i samband med den europeiska fondens kortfristiga kreditgivning till medlemsstater i tillfälliga betalningssvårigheter. Sådana krediter har hittills lämnats till flera av utvecklingsländerna inom OEEC.

EMA är ett från OEEC-konventionen fristående avtal och berörs därför inte direkt av övergången till OECD. På grund av dess nära anknytning till OEEC aktualiseras emellertid vissa formella ändringar. Dessa kommer att behandlas i samband med den omfattande översyn av EMA, som enligt dess stadga skall äga rum före utgången av innevarande år. Förenta Staterna och Kanada har meddelat, att de ej avser att ansluta sig till EMA-avtalet.

Som tidigare antytts har inom OEEC bedrivits ett samarbete för frigörelse av osynliga transaktioner och kapitalrörelser. Förenta Staterna och Kanada har inte tagit slutlig ställning till i vad mån de kommer att delta i detta samarbete i OECD. Några definitiva förslag angående den fortsatta verksamheten på området har därför ännu ej kunnat läggas fram. Principiell enighet råder emellertid om att OEEC-bestämmelserna angående liberalisering av osynliga transaktioner och kapitalöverföringar efter viss omarbetning skall överföras till OECD. De regler för medlemsstaternas sjöfartspolitik, som här återfinns, skall bibehållas och äga giltighet i vart fall de europeiska medlemsstaterna emellan. Vidare skall de åtaganden, som inskrivits i liberaliseringsbestämmelserna, utsträckas att gälla icke-diskriminatoriskt gentemot alla till Internationella valutafonden anslutna stater.

Liksom i OEEC skall i OECD för beredning av nu nämnda frågor finnas en oberoende expertgrupp med begränsat antal medlemmar, den så kallade kommittén för osynliga betalningar. En plenarkommitté, betalningskommittén, skall även upprättas. Den får uppgiften att granska och yttra sig över de rapporter, som kommittén för osynliga betalningar och EMA-styrelsen överlämnar till rådet. Betalningskommittén skall dessutom fungera som rådgivande instans åt rådet i alla frågor som rör OECD:s verksamhet på betalningsområdet. Den skall härvid bl. a. på anmaning avge utlåtanden över frågor angående långfristig kreditgivning.

Jordbruks- och fiskefrågor. På jordbruks- och fiskeområdet skall samarbetet stärkas och nära samordnas med den ombildade organisationens

verksamhet i övrigt. En jordbrukskommitté kommer att upprättas med uppgift att närmast under rådet svara för jordbruksfrågornas behandling. Denna kommitté avses vid behandling av viktigare frågor sammanträda på ministernivå. Den beslutanderätt i vissa frågor, som tillkommer jordbruksministerkommittén i OEEC, har inte någon motsvarighet i den nya organisationen. Fiskefrågorna skall — likaså till skillnad från vad som gällt i OEEC — behandlas i en särskild fiskekommitté.

I stort sett kommer jordbruks- och fiskesamarbetet i OECD att omfatta samma typer av verksamhet som i OEEC. Medlemsstaternas jordbruks- och fiskepolitik skall sålunda följas och bli föremål för konsultationer i syfte att befrämja en harmonisk utveckling av denna politik mellan länderna. Vidare förutses bl. a. undersökningar angående produktions- och avsättningsvillkoren för jordbruks- och fiskeprodukter, studier av möjligheterna till förbättring av avsättningsförhållandena samt av frågor angående handeln med sådana produkter. Vid behov skall verksamheten kunna utvidgas till nya områden. OEEC:s akter på jordbruks- och fiskeområdet överförs endast i mycket begränsad omfattning till OECD.

Industri- och energifrågor. Ett stort antal särskilda kommittéer för industri- och energifrågor har varit verksamma i OEEC. Uppläggningsen av arbetet på dessa områden skall omprövas, och det är ännu icke avgjort vilka kommittéer som skall bibehållas i OECD och vilka uppgifter som skall tilldelas dem. I avvaktan på slutlig överenskommelse om kommittéstrukturen skall nuvarande organisation bestå tills vidare, dock ej längre än ett år efter OECD-konventionens ikraftträdande. Det europeiska atomenergiorganet (ENEA) skall bibehållas och ett antal OEEC-akter på energiområdet skall givas fortsatt tillämpning.

Arbetskraftsfrågor. Verksamheten inom OEEC:s arbetskraftskommitté har syftat till att underlätta arbetskraftens rörlighet mellan medlemsstaterna och inriktats exempelvis på liberalisering av viserings- och anställningsbestämmelser etc. Även frågor om arbetsförmedling, yrkesutbildning m. m. har behandlats.

En arbetskraftskommitté skall upprättas även inom OECD. Den kommer jämfört med OEEC:s motsvarande kommitté att få vidgade uppgifter och skall bl. a. ägna sig åt sociala spørsmål med nära anknytning till arbetsmarknadsfrågorna.

Naturvetenskap och teknik. Två kommittéer kommer att upprättas i OECD för samarbetet på detta område, nämligen en kommitté för naturvetenskaplig och teknisk personal och en kommitté för naturvetenskaplig och teknisk forskning. De båda nya kommittéerna förutsätts komma att verka i nära samarbete med varandra. Den förstnämnda skall övertaga de uppgifter som ålegat OEEC:s styrelse för naturvetenskaplig och teknisk personal, d. v. s. att främja utbildningen av sådan arbetskraft. På grund av frågans ökande betydelse för det ekonomiska framåtskridandet kan kommitténs verksamhet väntas efter hand få allt större vikt. Kommittén för naturvetenskaplig och teknisk forskning avses ersätta den kommitté för

tillämpad forskning, som varit verksam inom det europeiska produktivitetensinstitutet (EPA). Som framgår av namnförändringen skall större vikt än hittills läggas vid frågor angående grundforskning.

Samarbetet i övrigt. OEEC:s mångskiftande verksamhet i övrigt skall i huvudsak på oförändrat sätt fortsätta i OECD. Samarbete i *sjötransport-frågor* kommer sålunda att bedrivas inom en sjöfartskommitté. Denna skall följa utvecklingen på sjöfartsområdet och utgöra forum för konsultationer angående medlemmarnas sjöfartspolitik. De sjöfartspolitiska bestämmelserna i OEEC kommer att övertagas av OECD med giltighet i vart fall de europeiska medlemsstaterna emellan.

Samarbetet på *turismens område* skall fortsätta och åtskilliga hithörande OEEC-överenskommelser, avseende bl. a. uppmuntrandet av amerikansk turism i Europa och tullåttnader för turister, kommer att bibehållas. Vidare kommer en försäkringskommitté att upprättas för fortsatt samarbete på *försäkringsområdet*. En skattekommitté skall fortsätta behandlingen av frågor rörande dubbelbeskattning och vissa andra *skattefrågor* av teknisk art. Två OEEC-rekommendationer angående undvikande av dubbelbeskattning kommer att bibehållas i OECD.

Vad beträffar den *verksamhet i produktivitetsfrågor*, som bedrivs av det europeiska produktivitetensinstitutet (EPA), vilket skall upphöra, avses uppgifterna i fråga om tillämpad forskning och teknisk biståndsverksamhet som redan nämnts bli överföörda till OECD:s kommitté för naturvetenskaplig och teknisk forskning respektive till dess kommitté för tekniskt bistånd. Det samarbete som inom EPA:s ram bedrivits rörande åtgärder mot konkurrensbegränsande affärsmetoder skall i fortsättningen anförtras en särskild expertgrupp för konkurrensbegränsande affärsmetoder. I vilken mån produktivitetsverksamheten i övrigt skall fortsätta och hur denna i så fall skall organiseras kommer att avgöras på ett senare stadium.

Förbindelser med parlamentariker, utomstående länder och andra organisationer. Under de förhandlingar som ledde fram till OECD-konventionens undertecknande aktualiserades frågan om förbindelser mellan OECD och parlamentariker i organisationens medlemsstater. Behandlingen av denna fråga befinner sig ännu på ett förberedande stadium.

Jugoslavien och Finland kommer att, liksom varit fallet i OEEC, delta i vissa grenar av OECD:s verksamhet. Den nya organisationen kommer även att fortsätta de förbindelser med andra internationella organisationer och med den europeiska transportministerkonferensen som inlemts av OEEC. De europeiska gemenskaperna kommer att vara representerade i OECD och EFTA:s generalsekreterare skall delta i organisationens verksamhet.

Sedan konventionen undertecknats avses förslag skola framläggas om ett system för konsultationer med representanter för arbetsmarknadens parter. Formerna för samråd har ännu icke närmare utarbetats. Konsultationerna kan få betydelse på flera avsnitt av OECD:s verksamhet men blir sannolikt av särskild betydelse på arbetskraftskommitténs verksamhetsområde.

Departementschefen

Vårt lands ekonomiska struktur och beroende av utrikeshandeln har i förening med en allmänt positiv inställning till internationellt samarbete naturligen lett till svenskt medlemskap i ett antal mellanstatliga ekonomiska organisationer, världsomfattande såväl som regionala. Deltagandet i dessa organisationer har också visat sig gagna Sveriges intressen. Icke minst gäller detta vår anslutning till OEEC, där vi år 1948 inträdde som en av de ursprungliga medlemmarna. Organisationens framgångsrika genomförande av återuppbyggnadsprogrammet och frigörelsen av handeln och betalningarna har utgjort viktiga förutsättningar för den allmänna välstandsökningen i Europa.

Ehuru OEEC i stort sett löst sina ursprungliga uppgifter, föreligger det alltså ett behov av samarbete i en organisation av OEEC:s typ. Medlemsstaterna har genom det senaste decenniets utveckling blivit än mer ekonomiskt beroende av varandra och nya frågeställningar har aktualiserat en ny inriktning av verksamheten. En betydelsefull anpassning till ändrade förhållanden har visserligen kontinuerligt ägt rum i OEEC. Den förändring av läget jämfört med tiden för OEEC-konventionens undertecknande för tretton år sedan, som nu kan konstateras, har dock från flera håll ansetts vara av sådan omfattning att en allmän översyn och ombildning av OEEC framstått som påkallad.

Det är glädjande att kunna notera att åtskilliga av de nya frågeställningarna är en följd av framgångar i OEEC-samarbetet. Genom handelsliberaliseringen och valutakonvertibiliteten har OEEC-länderna exempelvis inlett en ny typ av samarbete med Canada ochh Förenta Staterna, icke minst på det ekonomisk-politiska området. Det ekonomiska framåtskridandet och välstandsökningen i Europa har aktualiserat ökade insatser från OEEC-ländernas sida i hjälpen till utvecklingsländerna. Samtidigt har det varit angeläget att söka bevara de intereuropeiska samarbetstraditionerna och behålla greppet om de uppgifter som OEEC icke förmått att lösa, framför allt upprättandet av en enhetlig europeisk marknad omfattande både EFTA och Europeiska ekonomiska gemenskapen.

Det var mot denna bakgrund naturligt för Sverige att taga en aktiv del i de förhandlingar om ombildning av OEEC för vilka tidigare redogjorts. Förhandlingsresultatet motsvarar självfallet icke i alla stycken vad varje enskilt land helst skulle ha velat åstadkomma. Det bär liksom de flesta internationella överenskommelser i vissa avseenden kompromissens präge. I sin helhet synes emellertid den uppnådda överenskommelsen vara godtagbar. Formella förutsättningar har skapats för ett samarbete, vars fortsatta utveckling kan väntas i betydelsefulla hänseenden påverka svenska intressen. Det var därför följdriktigt att Sverige den 14 december 1960 undertecknade OECD-konventionen tillsammans med samtliga övriga i förarbetet deltagande länder.

Som redan framhållits innebär OECD:s tillkomst en ombildning av OEEC. Åtskilliga huvuddrag i 1948 års konvention återfinns också i konventionen av år 1960. Ett betydande antal av de beslut och rekommendationer som tillkommit i kraft av OEEC-samarbetet kommer att göras tillämpliga även i OECD. Den nya organisationens verksamhet och arbetsformer skall likaledes i stor utsträckning bygga på erfarenheter och praxis från OEEC. Det är för svensk del anledning att välkomna att värdefulla element i det hittillsvarande samarbetets uppläggning och innehåll givits fortsatt giltighet, liksom att två av de tidigare endast associerade staterna, Canada och Förenta Staterna, erhåller fullt medlemskap. Samtidigt är det givet att OECD:s verksamhet kommer att på åtskilliga punkter få en annan karaktär än OEEC:s, vilket bland annat får ses som en följd av att medlemskretsen vidgas.

De *institutionella reglerna* står i förgrunden bland OECD-konventionens konkreta operativa bestämmelser. Ehuru man får räkna med att samarbetet i OECD i praktiken kommer att i högre grad än i OEEC stanna vid konsultationer och utbyte av informationer, skall den nya organisationen liksom sin föregångare kunna fatta beslut som blir bindande för medlemsstaterna och avge rekommendationer. Beslut och rekommendationer förutsätter dock enhällighet; varje medlemsstat har med andra ord vetorätt. Genom att avstå från att rösta kan å andra sidan en medlemsstat ställa sig utanför ett beslut eller en rekommendations tillämplighet och har därigenom möjlighet att, om den så skulle önska, undvika att blockera en överenskommelse som övriga medlemsstater är beredda att biträda. Detta är i enlighet med vad som hittills gällt i OEEC och står i överensstämmelse med Sveriges intressen.

Verksamheten i OECD skall huvudsakligen avse samarbete i fråga om ekonomisk politik, hjälp åt utvecklingsländerna och handelspolitik. Det *ekonomisk-politiska samarbetet* har spelat en alltmer betydelsefull roll i OEEC. De hittillsvarande formerna för detta samarbete föreslås bli övertagna i så gott som oförändrat skick av OECD. I OEEC har verksamheten på konjunkturpolitikens område sedan några år haft sin tyngdpunkt i den särskilda kommittén för ekonomisk politik, vilken sammanträtt två till tre gånger per år för att på grundval av sekretariatets utredningar taga ställning till det aktuella konjunkturläget och dryfta de åtgärder som länderna enskilt eller gemensamt borde vidtaga för att möta störningar i den ekonomiska utvecklingen och säkra ett snabbt och balanserat framåtskridande. Kommittén har stundom föreslagit rådet att utfärda rekommendationer till medlemsstaterna, men värdet av dess verksamhet har främst legat i de möjligheter till utbyte av erfarenheter och synpunkter som erbjudits och som icke torde ha saknat betydelse för utformningen av den förda politiken.

Det framstår som betydelsefullt att tillfälle ges till en fortsättning i OECD av det konjunkturpolitiska samarbetet och att ländernas ömsesidiga beroende av varandra i ekonomiskt avseende uttryckligen betonas i detta sammanhang. Den fastare anknytningen till detta samarbete av För-

enta Staterna och Canada med deras speciella konstitutionella förhållanden har visserligen medfört en formell försvagning av de i konventions-texten och i ekonomisk-politiska kommitténs mandat nedlagda förpliktelserna, men innebär å andra sidan att samarbetet kommer att äga rum i den vidare krets av länder, som efter konvertibilitetens återinförande utgör ett mera naturligt forum för ekonomisk-politiska konsultationer än den ursprungliga OEEC-gruppen; inte minst gäller detta samarbetet kring betalningsbalansproblemen. Även om verksamheten härigenom snarast får karaktären av fortlöpande konsultationer medlemsländerna emellan, synes den ha värde för svensk del genom den insyn som bereds samt de tillfällen vi erhåller att verka för en ekonomisk politik som även internationellt främjar full sysselsättning och snabb produktionstillväxt med bevarande av den inre och yttre balansen.

Liksom varit fallet i andra internationella organisationer har även inom OEEC på senare tid allt större uppmärksamhet ägnats *hjälp*en åt *utvecklingsländerna*. Det ökade utrymme som enligt OECD-konventionen skall beredas hithörande frågor i den nya organisationen får ses som ett naturligt led i denna utveckling. Från svensk sida har under förarbetets gång understrukits, att det i en regional organisation som OECD framför allt är genom samarbete på handels och den ekonomiska politikens område som de enskilda länderna kan göra effektiva insatser till förmån för de underutvecklade länderna, inte minst genom att bereda en växande marknad för deras export. När det däremot gäller direkta hjälpsinsatser bör man utnyttja eventuellt ökade resurser till att bygga ut den verksamhet som redan bedrivs i andra, världsomfattande organ — i synnerhet Förenta Nationerna — hellre än att på regional basis dubblera denna verksamhet.

I princip kan de svenska synpunkterna härvidlag sägas ha mött förståelse. I OEEC har visserligen under de senaste åren inom ramen för ett produktivitetssamarbete av större räckvidd vuxit fram en form av teknisk biståndsverksamhet, men denna har bedrivits i ringa skala och uteslutande avsett underutvecklade områden inom vissa medlemsstater samt Jugoslavien. Det har ansetts att denna verksamhet bör överflyttas till den nya organisationen och där bedrivs efter ungefär samma linjer som hittills.

Ett nytt moment när det gäller OECD och utvecklingsländerna är den tidigare nämnda kommittén för utvecklingshjälp, DAC, som kommer att lösligt anknytas till organisationen och i princip skall vara en sammanslutning av länder med kapacitet att i väsentlig omfattning tillhandahålla kapital till utvecklingsländerna i världen. Kommittén skall liksom sin sedan ett år verksamma föregångare, den fristående Development Assistance Group (DAG), framför allt ha till uppgift att diskutera metoder för och samordning av den bilaterala hjälpen. DAC torde komma att arbeta i intim kontakt med OECD. Varken Sverige eller något annat nordiskt land är för närvarande medlem av sammanslutningen, vilket är naturligt bl. a. med hänsyn till att de skandinaviska ländernas bilaterala finansiella biståndsprogram hittills varit av tämligen ringa omfattning.

Trots de stora framsteg i Europa som åstadkommits genom OEEC:s verksamhet på det *handelspolitiska området* återstår en rad viktiga samarbetsuppgifter, både mellan OECD:s europeiska medlemsstater inbördes och mellan dem och Förenta Staterna och Canada. Förhållandet mellan EFTA och Europeiska ekonomiska gemenskapen står givetvis i förgrunden härvidlag men även andra spörsmål av stor betydelse anmäler sig, vare sig dessa behandlas eller kan diskuteras i andra internationella organisationer eller icke. Det har mot denna bakgrund från bl. a. svensk sida under förhandlingarna med skärpa hävdats att handelspolitiken bör bibehållas som en huvuduppgift för OECD. Det resultat som härvidlag slutligen uppnåtts innebär att möjligheter öppnats för ett fortsatt samarbete på detta område i OECD.

OECD:s befattning med handelsfrågor kommer dock att få en i många avseenden annan karaktär än OEEC:s. Önskemålet om bibehållande av OEEC:s handelsliberaliseringsbestämmelser har sålunda icke infriats. Vidare råder ännu osäkerhet om den fortsatta tillämpningen av viktiga beslut och rekommendationer på handelsområdet. Mot här avsedda önskemål har hävdats att det är angeläget att i den handelspolitiska situation som numera råder undvika dubbling av motsvarande, om än annorlunda utformade, regler i världsomfattande organisationer som Internationella valutafonden och GATT, där flertalet OEEC-stater också är medlemmar. Det påpekades bl. a. att ett stort antal OECD-länder ej längre åberopar betalningsbalansskäl för bibehållande av kvantitativa restriktioner och därför redan genom sina åtaganden i fonden och i GATT är underkastade liberaliseringsförpliktelse. Den kompromiss som nåddes innehåller icke desto mindre det viktiga elementet att OEEC:s ombildning till OECD icke skall betraktas som sanktionering av en återgång från den liberaliseringsnivå som redan uppnåtts; medlemsstaterna skall tvärtom sträva efter en ytterligare utveckling av sin handel.

Det är alltså att räkna med att OECD:s verksamhet på handelsområdet icke kommer att innefatta ett lika omfattande och fast regelsystem som OEEC:s. Tyngdpunkten förskjutes i stället till olika former av löpande samråd. Detta samråd har å andra sidan icke i princip underkastats några viktigare begränsningar i fråga om tillämpningsområde eller inriktning. De jämförande granskningar av medlemsstaternas allmänna handelspolitik och åtgärder på handelsområdet som skall företagas i OECD saknar motsvarighet i OEEC men kan bli av värde. Detsamma gäller behandlingen av särskilda handelsfrågor av intresse för medlemsstaterna. Den rätt, som varje medlemsstat skall åtnjuta, att få till stånd snabb behandling av annan medlemsstats handelsåtgärder med sikte på att undanröja eller lindra sådana åtgärders skadliga verkningar kan visa sig få särskild betydelse.

De konkreta resultaten av dessa gransknings- och konsultationsprocedurer blir givetvis i sista hand beroende av medlemsstaternas politiska vilja till engagemang och samförstånd. Detta gäller också resultaten av OECD:s be-

fattning med problemet att skapa en enhetlig europeisk marknad omfattande både EFTA och Europeiska ekonomiska gemenskapen. För Sveriges del framstår det emellertid som både naturligt och angeläget att närma sig det handelspolitiska samrådet i OECD i en konstruktiv och samarbetsvillig anda.

Betydelsen av det europeiska samarbetet på *betalningsområdet*, som numera i första hand bedrivs inom ramen för det europeiska monetära avtalet, har givetvis minskat, sedan de västeuropeiska valutorna i stor utsträckning gjorts konvertibla. De möjligheter att erhålla interimistisk finansiering av löpande betalningar som EMA-avtalet erbjuder har hittills tagits i anspråk i obetydlig omfattning men kan få sin betydelse vid mindre stabila förhållanden på de europeiska valutamarknaderna. Däremot har medlemsstaterna vid ett flertal tillfällen utnyttjat möjligheterna att vid tillfälliga likviditetssvårigheter erhålla kortfristiga krediter ur europeiska fonden, låt vara att mottagarländernas svårigheter i dessa fall snarast varit av strukturell art. I förevarande sammanhang är någon revision av det monetära avtalet ej aktuell. Däremot kommer senare att företas den mera genomgripande översyn av avtalet, som stadgeenligt skall ske före utgången av innevarande år. — Som redan nämnts har Förenta Staterna och Canada förklarat att de ej kommer att ansluta sig till avtalet. Man får emellertid hålla i minnet, att Förenta Staterna sedan länge indirekt är engagerade i verksamheten därigenom att den europeiska fondens tillgångar till stor del utgöres av medel, som från amerikansk sida ursprungligen ställdes till den europeiska betalningsunionens förfogande.

Utformningen av OECD:s verksamhet på området för s. k. osynliga betalningar är fortfarande i många stycken oklar, främst till följd av att de nordamerikanska staterna ännu inte lämnat slutligt besked om de kommer att biträda de beslut som fattats inom OEEC. Det råder ingen tvekan om att det vore av stort värde, framför allt när det gäller frigörelsen av osynliga betalningar och transaktioner, om samtliga medlemsstater i den nya organisationen åtog sig lika långtgående förpliktelser. I ett avseende har ett principbeslut redan fattats, avsett att markera OECD:s öppna attityd mot utomstående länder, nämligen att medlemsstaternas liberaliseringsåtaganden skall utsträckas att tillämpas icke-diskriminatoriskt till förmån för Internationella valutafondens samtliga medlemmar.

Vad beträffar OECD:s verksamhet i övrigt, för vilken en redogörelse lämnats i det föregående, gäller att den i de flesta avseenden kommer att överensstämma med verksamheten i OEEC. Jag skall inskränka mig till att något beröra organisationens befattning med *jordbruks- och fiskefrågorna*. På detta område förutses en aktivering av arbetet liksom en samordning med annan verksamhet i OECD. Det skisserade arbetsprogrammet synes överensstämma med svenska intressen. Det bör välkomnas att de konsultationer angående medlemsstaternas jordbruks- och fiskepolitik, som inletts i OEEC, skall fortsätta i OECD; bl. a. kan möjligheterna till kontakter på jordbruksområdet mellan länder anslutna till EFTA respektive Europeiska eko-

nomiska gemenskapen komma att visa sig värdefulla. Även om det inte varit möjligt att i någon större omfattning överföra värdefullare OEEC-beslut till den nya organisationen, torde sålunda utsikterna för ett givande jordbruks- och fiskesamarbete i OECD kunna bedömas med en viss tillförsikt. Den omständigheten att jordbrukskommittén ej erhåller någon självständig beslutanderätt torde i praktiken icke få någon större betydelse.

Det har även överenskommits att kommittéer för jordbruk och fiske skall upprättas under OECD:s råd. Detta arrangemang synes ändamålsenligt ur svensk synpunkt. Samarbetet på jordbruks- och fiskeområdet är nämligen av en så speciell karaktär att det är önskvärt att verksamheten sammanhålls av särskilda organ.

OECD skall i princip övertaga den sekretariatspersonal och de lokaler, som OEEC förfogat över. Till organisationens utgifter skall medlemsländerna bidra enligt en skala, som senare kommer att fastställas. För riksdagen har i annat sammanhang (statsverksprop. 1961, III ht, s. 19) framlagts förslag om att anslaget till Sveriges bidrag till OEEC skall få tagas i anspråk även för den nya organisationen.

I artikel 19 behandlas spørgsmålet om organisationens, dess tjänstemäns, samt medlemmarnas ombuds rättsliga ställning och särskilda förmåner. Hänvisning göres till tilläggsprotokoll nr 2, vari förklaras att härutinnan skall — för stater anslutna till konventionen den 16 april 1948 angående europeiskt ekonomiskt samarbete — gälla vad i tilläggsprotokoll nr 1 till sagda konvention är stadgat (jfr prop. 1948: 257, s. 27, prop. 1950: 161 samt SÖ 1948: 32). På grund härav skall organisationen samt dess tjänstemän och medlemmarnas ombud åtnjuta immunitet och förmåner i enlighet med sistnämnda tilläggsprotokoll. Organisationen bör därför införas i den uppräkningslag, som finnes i lagen den 10 juli 1947 om särskilda förmåner för vissa internationella organisationer. Förslag härom torde sedermera komma att underställas riksdagen.

Under åberopande av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att

dels godkänna konventionen angående Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling jämte därtill fogade fyra protokoll och memorandum enligt den till statsrådsprotokollet i detta ärende fogade bilagan,

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att för Sveriges del godkänna sådana ändringar i konventionen jämte därtill fogade fyra protokoll och memorandum, som framdeles kan komma att beslutas, i den mån dessa ändringar icke kräver författningsändringar av beskaffenhet att påkalla riksdagens medverkan.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avläsas till riksdagen.

Ur protokollet:

Vidar Hellners

Bilaga

(Översättning)

Convention on the Organisation for Economic Co-operation and Development**Konvention angående Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling**

The Governments of the Republic of Austria, the Kingdom of Belgium, Canada, the Kingdom of Denmark, the French Republic, the Federal Republic of Germany, the Kingdom of Greece, the Republic of Iceland, Ireland, the Italian Republic, the Grand Duchy of Luxembourg, the Kingdom of the Netherlands, the Kingdom of Norway, the Portuguese Republic, Spain, the Kingdom of Sweden, the Swiss Confederation, the Turkish Republic, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and the United States of America;

Considering that economic strength and prosperity are essential for the attainment of the purposes of the United Nations, the preservation of individual liberty and the increase of general well-being;

Believing that they can further these aims most effectively by strengthening the tradition of co-operation which has evolved among them;

Recognising that the economic recovery and progress of Europe to which their participation in the Organisation for European Economic Co-operation has made a major contribution, have opened new perspectives for strengthening that tradition and applying it to new tasks and broader objectives;

Convinced that broader co-operation will make a vital contribution to peaceful and harmonious relations among the peoples of the world;

Recognising the increasing interdependence of their economies;

Determined by consultation and

Republiken Österrikes, Konungariket Belgiens, Canadas, Konungariket Danmarks, Franska republikens, Förbundsrepubliken Tysklands, Konungariket Greklands, Republiken Islands, Irlands, Italienska republikens, Storhertigdömet Luxemburgs, Konungariket Nederländernas, Konungariket Norges, Portugisiska republikens, Spaniens, Konungariket Sveriges, Schweiziska Edsförbundets, Turkiska republikens, Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands och Amerikas Förenta Staters regeringar;

som anse, att ekonomisk styrka och välstånd äro nödvändiga förutsättningar för uppnående av Förenta Nationernas syften, bevarande av individens frihet och ökning av den allmänna välfärden;

som anse, att de kunna verksamast främja dessa syften genom att stärka den samarbetstradition, som utvecklats bland dem;

som äro medvetna om att den ekonomiska återhämtning och utveckling i Europa, vartill deras deltagande i verksamheten inom Organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete i hög grad bidragit, har skapat nya möjligheter att stärka denna tradition och att tillämpa den på nya uppgifter och vidgade målsättningar;

som äro övertygade om att ett utvidgat samarbete i väsentlig mån kommer att bidraga till fredliga och harmoniska förbindelser mellan folken;

som äro medvetna om att de i ekonomiskt avseende bliva alltmer beroende av varandra;

som äro beslutna att genom sam-

co-operation to use more effectively their capacities and potentialities so as to promote the highest sustainable growth of their economies and improve the economic and social well-being of their peoples;

Believing that the economically more advanced nations should co-operate in assisting to the best of their ability the countries in process of economic development;

Recognising that the further expansion of world trade is one of the most important factors favouring the economic development of countries and the improvement of international economic relations; and

Determined to pursue these purposes in a manner consistent with their obligations in other international organisations or institutions in which they participate or under agreements to which they are a party;

Have therefore agreed on the following provisions for the reconstitution of the Organisation for European Economic Co-operation as the Organisation for Economic Co-operation and Development:

Article 1

The aims of the Organisation for Economic Co-operation and Development (hereinafter called the "Organisation") shall be to promote policies designed:

(a) to achieve the highest sustainable economic growth and employment and a rising standard of living in Member countries, while maintaining financial stability, and thus to contribute to the development of the world economy;

(b) to contribute to sound economic expansion in Member as well as non-member countries in the process of economic development; and

(c) to contribute to the expansion of world trade on a multilateral, non-

råd och samarbete effektivare utnyttja sin förmåga och sina möjligheter för att främja en så snabb och jämn ekonomisk utveckling som möjligt samt öka det ekonomiska välbefindandet och den sociala välfärden i sina länder;

som anse, att de ekonomiskt mer utvecklade länderna böra samarbeta för att efter bästa förmåga bistå utvecklingsländerna;

som äro medvetna om att världshandelns fortsatta ökning är en av de mest betydelsefulla omständigheter som gynna ekonomisk utveckling och förbättring av de internationella ekonomiska förbindelserna; och

som äro beslutna att verka för dessa syften på ett sätt, som står i överensstämmelse med deras åtaganden i andra internationella organisationer eller institutioner, i vilkas verksamhet de deltaga, eller med överenskomelser, vartill de anslutit sig;

ha därför enats om följande bestämmelser angående ombildning av Organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete till Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling:

Artikel 1

Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (härefter kallad »organisationen») skall ha till ändamål att främja en politik med syfte:

a) att i medlemsstaterna uppnå en så snabb och jämn ekonomisk utveckling och en så hög sysselsättningsnivå som möjligt samt en stigande levnadsstandard, under bibehållande av finansiell stabilitet, ävensom att därigenom bidra till världsekonomiens utveckling;

b) att bidra till en sund ekonomisk utveckling i utvecklingsländerna inom och utanför medlemskretsen; och

c) att bidra till världshandelns ökning på en multilateral, icke diskri-

discriminatory basis in accordance with international obligations.

Article 2

In the pursuit of these aims, the Members agree that they will, both individually and jointly:

(a) promote the efficient use of their economic resources;

(b) in the scientific and technological field, promote the development of their resources, encourage research and promote vocational training;

(c) pursue policies designed to achieve economic growth and internal and external financial stability and to avoid developments which might endanger their economies or those of other countries;

(d) pursue their efforts to reduce or abolish obstacles to the exchange of goods and services and current payments and maintain and extend the liberalisation of capital movements; and

(e) contribute to the economic development of both Member and non-member countries in the process of economic development by appropriate means and, in particular, by the flow of capital to those countries, having regard to the importance to their economies of receiving technical assistance and of securing expanding export markets.

Article 3

With a view to achieving the aims set out in Article 1 and to fulfilling the undertakings contained in Article 2, the Members agree that they will:

(a) keep each other informed and furnish the Organisation with the information necessary for the accomplishment of its tasks;

(b) consult together on a continuing basis, carry out studies and participate in agreed projects; and

(c) co-operate closely and where appropriate take co-ordinated action.

minatorisk grundval i överensstämmelse med internationella åtaganden.

Artikel 2

För att uppnå dessa syften ha medlemmarna enats om att de såväl var och en för sig som gemensamt skola:

a) främja ett effektivt utnyttjande av sina ekonomiska resurser;

b) på det vetenskapliga och tekniska området främja utvecklingen av sina resurser, uppmuntra forskning och främja yrkesutbildning;

c) föra en politik ägnad att leda till ekonomiskt framåtskridande samt inre och yttre finansiell stabilitet och att undvika en utveckling, som kan skada deras egen eller andra länders ekonomi;

d) fortsätta sina strävanden att minska eller avskaffa hindren för utbyte av varor och tjänster samt för löpande betalningar samt att bibehålla och utsträcka frigörelsen av kapitalrörelser; och

e) bidra till det ekonomiska framåtskridandet i utvecklingsländer inom och utanför medlemskretsen med lämpliga medel och i synnerhet genom kapitaltillförsel till dessa länder, under beaktande av betydelsen för deras ekonomi av att erhålla tekniskt bistånd samt av att tillförsäkras växande exportmarknader.

Artikel 3

För att uppnå de syften, som angivits i artikel 1, och fullgöra de åtaganden, som inskrivits i artikel 2, ha medlemmarna enats om att de skola:

a) hålla varandra underrättade och förse organisationen med de upplysningar, som äro nödvändiga för fullgörande av dess uppgifter;

b) samråda fortlöpande, verkställa utredningar och deltaga i gemensamt överenskomna projekt; samt

c) samarbeta nära och i förekommande fall vidtaga samordnade åtgärder.

Article 4

The Contracting Parties to this Convention shall be Members of the Organisation.

Artikel 4

De länder, som anslutit sig till denna konvention, skola vara medlemmar av organisationen.

Article 5

In order to achieve its aims, the Organisation may:

(a) take decisions which, except as otherwise provided, shall be binding on all the Members;

(b) make recommendations to Members; and

(c) enter into agreements with Members, non-member States and international organisations.

Artikel 5

För att uppnå sina syften må organisationen:

a) fatta beslut, vilka i den mån ej annat bestämmes skola vara bindande för alla medlemmar;

b) avge rekommendationer till medlemmarna; och

c) ingå överenskommelser med medlemmar, länder som icke äro medlemmar och internationella organisationer.

Article 6

1. Unless the Organisation otherwise agrees unanimously for special cases, decisions shall be taken and recommendations shall be made by mutual agreement of all the Members.

2. Each Member shall have one vote. If a Member abstains from voting on a decision or recommendation, such abstention shall not invalidate the decision or recommendation, which shall be applicable to the other Members but not to the abstaining Member.

3. No decision shall be binding on any Member until it has complied with the requirements of its own constitutional procedures. The other Members may agree that such a decision shall apply provisionally to them.

Artikel 6

1. Om icke organisationen för särskilda fall enhälligt bestämmer annorlunda, skola beslut fattas och rekommendationer avges genom ömsesidig överenskommelse mellan samtliga medlemmar.

2. Varje medlem skall ha en röst. Om en medlem avstår vid omröstning angående ett beslut eller en rekommendation, skall detta icke medföra ogiltighet av beslutet eller rekommendationen, som skall äga tillämplighet på de andra medlemmarna men ej på den medlem, som avstår.

3. Intet beslut skall binda en medlem, förrän dess egna konstitutionella regler iakttagits. De andra medlemmarna må överenskomma, att ett sådant beslut skall provisoriskt äga tillämplighet på dem.

Article 7

A Council composed of all the Members shall be the body from which all acts of the Organisation derive. The Council may meet in sessions of Ministers or of Permanent Representatives.

Artikel 7

Ett råd, bestående av samtliga medlemmar, skall vara det organ, varifrån organisationens alla akter skola utgå. Rådets sammanträden må ha karaktär av ministermöten eller utgöras av möten mellan ständiga ombud.

Article 8

The Council shall designate each year a Chairman, who shall preside

Artikel 8

Rådet skall årligen utse en ordförande, som skall presidiera vid dess

at its ministerial sessions, and two Vice-Chairmen. The Chairman may be designated to serve one additional consecutive term.

Article 9

The Council may establish an Executive Committee and such subsidiary bodies as may be required for the achievement of the aims of the Organisation.

Article 10

1. A Secretary-General responsible to the Council shall be appointed by the Council for a term of five years. He shall be assisted by one or more Deputy Secretaries-General or Assistant Secretaries-General appointed by the Council on the recommendation of the Secretary-General.

2. The Secretary-General shall serve as Chairman of the Council meeting at sessions of Permanent Representatives. He shall assist the Council in all appropriate ways and may submit proposals to the Council or to any other body of the Organisation.

Article 11

1. The Secretary-General shall appoint such staff as the Organisation may require in accordance with plans of organisation approved by the Council. Staff regulations shall be subject to approval by the Council.

2. Having regard to the international character of the Organisation, the Secretary-General, the Deputy or Assistant Secretaries-General and the staff shall neither seek nor receive instructions from any of the Members or from any Government or authority external to the Organisation.

Article 12

Upon such terms and conditions as the Council may determine, the Organisation may:

(a) address communications to non-member States or organisations;

ministermöten, samt två vice ordförande. Ordföranden må utses att presidera under ytterligare en omedelbart påföljande mandatperiod.

Artikel 9

Rådet må upprätta en exekutivkommitté och sådana underordnade organ, som må erfordras för uppnående av organisationens syften.

Artikel 10

1. En inför rådet ansvarig generalsekreterare skall utses av rådet för en period av fem år. Han skall biträddas av en eller flera ställföreträdande generalsekreterare eller biträdande generalsekreterare, vilka skola utses av rådet på generalsekreterarens förslag.

2. Generalsekreteraren skall vara ordförande i rådet vid sammanträden mellan de ständiga ombuden. Han skall ge rådet allt erforderligt bistånd och må framlägga förslag till rådet eller till varje annat organ inom organisationen.

Artikel 11

1. Generalsekreteraren skall utse erforderlig personal enligt av rådet godkända organisationsplaner. Personalbestämmelser skola godkännas av rådet.

2. Med hänsyn till organisationens internationella karaktär skall generalsekreteraren, de ställföreträdande eller biträdande generalsekreterarna och personalen varken begära eller mottaga instruktioner från någon av medlemmarna eller från någon regering eller myndighet utanför organisationen.

Artikel 12

På sådana villkor, som rådet må ange, må organisationen:

a) rikta budskap till länder, som icke äro medlemmar, eller till organisationer;

(b) establish and maintain relations with non-member States or organisations; and

(c) invite non-member Governments or organisations to participate in activities of the Organisation.

b) upprätta och upprätthålla förbindelser med länder, som icke äro medlemmar, eller med organisationer;

c) inbjuda länder, som icke äro medlemmar, eller organisationer att delta i organisationens verksamhet.

Article 13

Representation in the Organisation of the European Communities established by the Treaties of Paris and Rome of 18th April, 1951, and 25th March, 1957, shall be as defined in Supplementary Protocol No. 1 to this Convention.

Artikel 13

De europeiska gemenskaper, som upprättats genom fördragen i Paris och Rom den 18 april 1951 och den 25 mars 1957, skola företrädas i organisationen på sätt som närmare anges i tilläggsprotokoll nr 1 till denna konvention.

Article 14

1. This Convention shall be ratified or accepted by the Signatories in accordance with their respective constitutional requirements.

2. Instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Government of the French Republic, hereby designated as depositary Government.

3. This Convention shall come into force:

(a) before 30th September, 1961, upon the deposit of instruments of ratification or acceptance by all the Signatories; or

(b) on 30th September, 1961, if by that date fifteen Signatories or more have deposited such instruments as regards those Signatories; and thereafter as regards any other Signatory upon the deposit of its instrument of ratification or acceptance;

(c) after 30th September, 1961, but not later than two years from the signature of this Convention, upon the deposit of such instruments by fifteen Signatories, as regards those Signatories; and thereafter as regards any other Signatory upon the deposit of its instrument of ratification or acceptance.

4. Any Signatory which has not deposited its instrument of ratification

Artikel 14

1. Denna konvention skall ratificeras eller godkännas av signatärmakterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

2. Ratifikationsinstrument eller anmälningar om godkännande skola deponeras hos Franska republikens regering, vilken härmed utses till depositarie.

3. Denna konvention skall träda i kraft:

a) före den 30 september 1961, så snart alla signatärmakter deponerat sina ratifikationsinstrument eller anmälningar om godkännande; eller

b) den 30 september 1961, om vid denna tidpunkt femton eller fler signatärmakter deponerat dylika handlingar, i vad avser dessa signatärmakter; och därefter, i vad avser varje annan signatärmakt, så snart denna deponerat ratifikationsinstrument eller anmälan om godkännande;

c) efter den 30 september 1961 men ej senare än två år efter konventionens undertecknande, så snart femton signatärmakter deponerat dylika handlingar, i vad avser dessa signatärmakter; och därefter, i vad avser varje annan signatärmakt, så snart denna deponerat ratifikationsinstrument eller anmälan om godkännande.

4. Varje signatärmakt, som ej deponerat sitt ratifikationsinstrument

or acceptance when the Convention comes into force may take part in the activities of the Organisation upon conditions to be determined by agreement between the Organisation and such Signatory.

Article 15

When this Convention comes into force the reconstitution of the Organisation for European Economic Co-operation shall take effect, and its aims, organs, powers and name shall thereupon be as provided herein. The legal personality possessed by the Organisation for European Economic Co-operation shall continue in the Organisation, but decisions, recommendations and resolutions of the Organisation for European Economic Co-operation shall require approval of the Council to be effective after the coming into force of this Convention.

Article 16

The Council may decide to invite any Government prepared to assume the obligations of membership to accede to this Convention. Such decisions shall be unanimous, provided that for any particular case the Council may unanimously decide to permit abstention, in which case, notwithstanding the provisions of Article 6, the decision shall be applicable to all the Members. Accession shall take effect upon the deposit of an instrument of accession with the depositary Government.

Article 17

Any Contracting Party may terminate the application of this Convention to itself by giving twelve months' notice to that effect to the depositary Government.

Article 18

The Headquarters of the Organisation shall be in Paris, unless the Council agrees otherwise.

eller anmälan om godkännande när konventionen träder i kraft, må deltaga i organisationens verksamhet på villkor som skola fastställas genom överenskommelse mellan organisationen och signatärmakten i fråga.

Artikel 15

När denna konvention träder i kraft, skall ombildningen av Organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete taga verkan och därefter skall beträffande dess syften, organ, behörighet och namn gälla vad som härom stadgas i konventionen. Organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete status som juridisk person skall övertagas av organisationen, men Organisationens för europeiskt ekonomiskt samarbete beslut, rekommendationer och resolutioner skola godkännas av rådet för att gälla sedan konventionen trätt i kraft.

Artikel 16

Rådet må besluta att inbjuda varje regering, som är beredd att åtaga sig medlemskapets förpliktelser, att ansluta sig till denna konvention. Dylika beslut skola vara enhälliga; rådet må dock i varje enskilt fall enhälligt besluta att medgiva att medlem må avstå vid omröstning, i vilket fall ett beslut skall gälla i förhållande till samtliga medlemmar utan hinder av bestämmelserna i artikel 6. Anslutning tager verkan så snart anslutningshandling deponeras hos den regering som är depositarie.

Artikel 17

Varje fördragsslutande part må upphäva denna konventions tillämpning med avseende på sig själv genom att tolv månader i förväg härom underrätta den regering som är depositarie.

Artikel 18

Organisationens säte skall vara Paris, om rådet ej fattar annat beslut.

Article 19

The legal capacity of the Organisation and the privileges, exemptions, and immunities of the Organisation, its officials and representatives to it of the Members shall be as provided in Supplementary Protocol No. 2 to this Convention.

Article 20

1. Each year, in accordance with Financial Regulations adopted by the Council, the Secretary-General shall present to the Council for approval an annual budget, accounts, and such subsidiary budgets as the Council shall request.

2. General expenses of the Organisation, as agreed by the Council, shall be apportioned in accordance with a scale to be decided upon by the Council. Other expenditure shall be financed on such basis as the Council may decide.

Article 21

Upon the receipt of any instrument of ratification, acceptance or accession, or of any notice of termination, the depositary Government shall give notice thereof to all the Contracting Parties and to the Secretary-General of the Organisation.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries, duly empowered, have appended their signatures to this Convention.

Done in Paris, this fourteenth day of December, Nineteen Hundred and Sixty, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited with the depositary Government, by whom certified copies will be communicated to all the Signatories.

Artikel 19

Organisationens juridiska behörighet samt organisationens, dess tjänstemäns och medlemsländernas representanters vid organisationen privilegier, befrielser och immuniteter regleras av tilläggsprotokoll nr 2 till denna konvention.

Artikel 20

1. Generalsekreteraren skall årligen enligt av rådet antagna finansiella bestämmelser underställa rådet för godkännande en årlig budget, räkenskaper samt sådana tilläggsbudgetar, som rådet må begära.

2. Organisationens allmänna omkostnader enligt rådets beslut skola fördelas enligt en skala, som skall fastställas av rådet. Andra utgifter skola bestridas på sätt som rådet må fastställa.

Artikel 21

Den regering, som är depositarie, skall, så snart den mottagit ratifikationsinstrument, anmälan om godkännande, anslutningshandling eller meddelande om utträde, härom underrätta alla de fördragsslutande parterna samt organisationens generalsekreterare.

Till bekräftelse härav ha undertecknade, vederbörligen befullmäktigade undertecknat denna konvention.

Som skedde i Paris den fjortonde december nittonhundrasextio, på engelska och franska språken, vilka båda texter skola äga lika vitsord, i ett original, som skall deponeras hos den regering, som är depositarie. Behörigen styrkta avskrifter skola av denna regering tillställas alla signatär-makterna.

(Översättning)

Supplementary Protocol No. 1 to the Convention on the Organisation for Economic Co-operation and Development

The signatories of the Convention on the Organisation for Economic Co-operation and Development;

Have agreed as follows:

1. Representation in the Organisation for Economic Co-operation and Development of the European Communities established by the Treaties of Paris and Rome of 18th April, 1951, and 25th March, 1957, shall be determined in accordance with the institutional provisions of those Treaties.

2. The Commissions of the European Economic Community and of the European Atomic Energy Community as well as the High Authority of the European Coal and Steel Community shall take part in the work of that Organisation.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries, duly empowered, have appended their signatures to this Protocol.

Done in Paris, this fourteenth day of December, Nineteen Hundred and Sixty, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited with the Government of the French Republic, by whom certified copies will be communicated to all the Signatories.

Supplementary Protocol No. 2 to the Convention on the Organisation for Economic Co-operation and Development

The signatories of the Convention on the Organisation for Economic Co-operation and Development (hereinafter called the "Organisation");

Have agreed as follows:

Tilläggsprotokoll nr 1 till konventionen angående Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling]

De makter, som undertecknat konventionen angående Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling, ha överenskommit om följande:

1. De europeiska gemenskaper, som upprättats genom fördragen i Paris och Rom den 18 april 1951 och den 25 mars 1957, skola vara representerade i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling i enlighet med de institutionella bestämmelserna i dessa fördrag.

2. Den Europeiska ekonomiska gemenskapens och den Europeiska atomenergigemenskapens kommissioner skola, liksom den Europeiska kol- och stålunionens Höga Myndighet, delta i organisationens arbete.

Till bekräftelse härav ha undertecknade, vederbörigen befullmäktigade undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Paris den fjortonde december nittonhundrasextio, på engelska och franska språken, vilka båda texter skola äga lika vitsord, i ett original, som skall deponeras hos Franska republikens regering. Behörigen styrkta avskrifter skola av franska regeringen tillställas alla signatärmakter.

(Översättning)

Tilläggsprotokoll nr 2 till konventionen angående Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling

De makter, som undertecknat konventionen angående Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (härefter kallad »organisationen»), ha överenskommit om följande:

The Organisation shall have legal capacity and the Organisation, its officials, and representatives to it of the Members shall be entitled to privileges, exemptions, and immunities as follows:

(a) in the territory of the Contracting Parties to the Convention for European Economic Co-operation of 16th April, 1948, the legal capacity, privileges, exemptions, and immunities provided for in Supplementary Protokoll No. 1 to that Convention;

(b) in Canada, the legal capacity, privileges, exemptions, and immunities provided for in any agreement or arrangement on legal capacity, privileges, exemptions, and immunities entered into between the Government of Canada and the Organisation;

(c) in the United States, the legal capacity, privileges, exemptions, and immunities under the International Organisations Immunities Act provided for in Executive Order No. 10133 of 27th June, 1950, and

(d) elsewhere, the legal capacity, privileges, exemptions, and immunities provided for in any agreement or arrangement on legal capacity, privileges, exemptions, and immunities entered into between the Government concerned and the Organisation.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries, duly empowered, have appended their signatures to this Protocol.

Done in Paris, this fourteenth day of December, Nineteen Hundred and Sixty, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited with the Government of the French Republic, by whom certified copies will be communicated to all the Signatories.

Organisationen skall äga juridisk behörighet och organisationen, dess tjänstemän och medlemsländernas representanter vid organisationen skola vara berättigade till privilegier, befrielser och immuniteter enligt följande:

a) i de länders territorium, vilka anslutit sig till konventionen den 16 april 1948 angående europeiskt ekonomiskt samarbete, den juridiska behörighet samt de privilegier, befrielser och immuniteter, varom stadgas i tilläggsprotokoll nr 1 till nämnda konvention;

b) i Canada, juridisk behörighet, privilegier, befrielser och immuniteter enligt avtal eller överenskomelse angående juridisk behörighet, privilegier, befrielser och immuniteter mellan Canadas regering och organisationen;

c) i Förenta Staterna, juridisk behörighet, privilegier, befrielser och immuniteter enligt bestämmelserna i »International Organisations Immunities Act», varom stadgas i »Executive Order» nr 10133 den 27 juni 1950; samt

d) annorstädes, juridisk behörighet, privilegier, befrielser och immuniteter enligt avtal eller överenskomelse angående juridisk behörighet, privilegier, befrielser och immuniteter mellan vederbörande regering och organisationen.

Till bekräftelse härav ha undertecknade, vederbörigen befullmäktigade undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Paris den fjortonde december nittohundrasextio, på engelska och franska språken, vilka båda texter skola äga lika vitsord, i ett original, som skall deponeras hos Franska republikens regering. Behörigen styrkta avskrifter skola av franska regeringen tillställas alla signatärsmakter.

(Översättning)

Protocol on the Revision of the Convention for European Economic Co-operation of 16th April, 1948**Protokoll rörande omarbetning av konventionen angående europeiskt ekonomiskt samarbete den 16 april 1948**

The Governments of the Republic of Austria, the Kingdom of Belgium, the Kingdom of Denmark, the French Republic, the Federal Republic of Germany, the Kingdom of Greece, the Republic of Iceland, Ireland, the Italian Republic, the Grand Duchy of Luxembourg, the Kingdom of the Netherlands, the Kingdom of Norway, the Portuguese Republic, Spain, the Kingdom of Sweden, the Swiss Confederation, the Turkish Republic, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland being the Contracting Parties to the Convention for European Economic Co-operation of 16th April, 1948 (hereinafter called the "Convention") and the Members of the Organisation for European Economic Co-operation;

Desirous that the aims, organs, and powers of the Organisation be redefined and that the Governments of Canada and the United States of America be Members of that Organisation as re-constituted;

Have agreed as follows:

Article 1

The Convention shall be revised and as a consequence thereof it shall be replaced by the Convention on the Organisation for Economic Co-operation and Development to be signed on today's date.

Article 2

1. This Protocol shall come into force when the Convention on the Organisation for Economic Co-operation and Development comes into force.

2. The Convention shall cease to have effect as regards any Signatory of this Protocol when the Convention on the Organisation for Economic Co-operation and Development comes into force.

Republiken Österrikes, Konungariket Belgiens, Konungariket Danmarks, Franska republikens, Förbundsrepubliken Tysklands, Konungariket Greklands, Republiken Islands, Irlands, Italienska republikens, Storhertigdömet Luxemburgs, Konungariket Nederländernas, Konungariket Norges, Portugisiska republikens, Spaniens, Konungariket Sveriges, Schweiziska Edsförbundets, Turkiska republikens samt Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands regeringar, vilka anslutit sig till konventionen angående europeiskt ekonomiskt samarbete den 16 april 1948 (härefter kallad »konventionen») samt äro medlemmarna i Organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete;

som önska, att nya bestämmelser skola fastställas angående organisationens syften, organ och behörighet, samt att Canadas och Amerikas Förenta Staters regeringar skola vara medlemmar i den sålunda ombildade organisationen;

ha överenskommit om följande:

Artikel 1

Konventionen skall omarbetas och som en följd därav ersättas med konventionen angående Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling, vilken skall undertecknas denna dag.

Artikel 2

1. Detta protokoll skall träda i kraft, när konventionen angående Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling träder i kraft.

2. Konventionen skall upphöra att gälla i förhållande till alla de makter, som undertecknat detta protokoll, när konventionen angående Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling träder i kraft.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries, duly empowered, have appended their signatures to this Protocol.

Done in Paris, this fourteenth day of December, Nineteen Hundred and Sixty, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited with the Government of the French Republic, by whom certified copies will be communicated to all the Signatories.

Till bekräftelse härav ha undertecknade, vederbörigen befullmäktigade, undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Paris den fjortonde december nittionhundrasextio, på engelska och franska språken, vilka båda texter skola äga lika vitsord, i ett original, som skall deponeras hos Franska republikens regering. Behörigen styrkta avskrifter skola av franska regeringen tillställas alla signatärmakter.

Memorandum of Understanding on the Application of Article 15 of the Convention on the Organisation for Economic Co-operation and Development

Article 15 of the Convention on the Organisation for Economic Co-operation and Development (hereinafter called the "Convention") provides that decisions, recommendations and resolutions (hereinafter called "acts") of the Organisation for European Economic Co-operation shall require approval of the Council of the Organisation for Economic Co-operation and Development (hereinafter called the "Council") to be effective after the coming into force of the Convention.

Pursuant to a Resolution adopted at the Ministerial Meeting of 22nd-23rd July, 1960, a Preparatory Committee has been established and instructed to carry further the review of the acts of the Organisation for European Economic Co-operation, to determine which acts should be recommended to the Council for approval, and to recommend, where necessary, the modifications required in order to adjust these acts to the functions of the Organisation for Economic Co-operation and Development.

At the said Ministerial Meeting it was agreed that there should be the maximum possible degree of certainty as regards approval by the Council of

Memorandum rörande tillämpningen av artikel 15 i konventionen angående Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling

Enligt artikel 15 i konventionen angående Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (härefter kallad »konventionen») krävs att Organisationens för europeiskt ekonomiskt samarbete beslut, rekommendationer och resolutioner (härefter kallade »akter») skola godkännas av Organisationens för ekonomiskt samarbete och utveckling råd (härefter kallat »rådet») för att gälla sedan konventionen trätt i kraft.

Enligt en resolution, som antagits vid ministerkonferensen den 22—23 juli 1960, har en förberedande kommitté tillsatts med uppdrag att dels fortsätta genomgången av Organisationens för europeiskt ekonomiskt samarbete akter, dels taga ställning till vilka akter, som rådet skall föreslås godkänna samt dels att i erforderlig mån föreslå de ändringar, som äro nödvändiga för att dessa akter skola bringas i överensstämmelse med den verksamhet, som skall bedrivas av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling.

Vid nämnda ministerkonferens överenskoms, att eftersträva så stor visshet som möjligt angående godkännande i rådet av Organisationens

acts of the Organisation for European Economic Co-operation in accordance with the recommendations of the Preparatory Committee; it was also agreed that Canada and the United States, not being Members of the Organisation for European Economic Co-operation, should have a certain latitude with respect to the said recommendations.

Therefore the Signatories of the Convention have agreed as follows:

1. The representatives of the Signatories on the Council shall vote for approval of acts of the Organisation for European Economic Co-operation in accordance with the recommendations of the Preparatory Committee, except as otherwise provided hereinafter.

2. Any Signatory which has not been a Member of the Organisation for European Economic Co-operation shall be released from the commitment set out in paragraph 1 with respect to any recommendation or part thereof of the Preparatory Committee which it specifies in a notice to the Preparatory Committee no later than ten days after the deposit of its instrument of ratification or acceptance of the Convention.

3. If any Signatory gives notice pursuant to paragraph 2, any other Signatory which it specifies in a notice changes the situation in regard to the recommendation or part thereof in question in an important respect, shall have the right to request, within fourteen days of such notice, that the Preparatory Committee reconsider such recommendation or part thereof.

4. a) If a Signatory gives notice pursuant to paragraph 2 and no request is made pursuant to paragraph 3, or, if such a request having been made, the reconsideration by the Preparatory Committee does not result in any modification of the recommendation or part thereof in question, the representative on the Council of

för europeiskt ekonomiskt samarbete akter i enlighet med förberedande kommitténs förslag. Vidare överenskomms, att Canada och Förenta Staterna skulle äga viss handlingsfrihet beträffande nämnda förslag, med hänsyn till att dessa länder ej äro medlemmar av Organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete.

De makter, som undertecknat konventionen, ha därför överenskommit om följande:

1. Signatärmakternas representanter i rådet skola, i den mån ej annat angives i det följande, rösta för godkännande av Organisationens för europeiskt ekonomiskt samarbete akter i enlighet med förberedande kommitténs förslag.

2. Signatärmakt, som ej varit medlem av Organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete, skall befrias från åtagandet enligt punkt 1 vad beträffar sådana av förberedande kommittén angivna förslag eller delar därav, som signatärmakten anger i en särskild anmälan till förberedande kommittén senast tio dagar efter deposition av dess ratifikationsinstrument eller anmälan om att konventionen godkännes.

3. Om signatärmakt gör anmälan enligt punkt 2, skall annan signatärmakt, som anser att sådan anmälan i något väsentligt avseende ändrar förutsättningarna vad beträffar ifrågavarande förslag eller del därav, äga rätt att inom fjorton dagar efter dylik anmälan göra framställning om att förberedande kommittén omprövar förslaget eller del därav.

4. a) Om signatärmakt gör anmälan enligt punkt 2 och ingen framställning enligt punkt 3 göres eller, om sådan framställning gjorts, förberedande kommitténs omprövning ej föranleder någon ändring av ifrågavarande förslag eller del därav, skall representanten i rådet för den signatärmakt som gjort anmälan av-

the Signatory which has given notice shall abstain from voting on the act or part thereof to which the recommendation or part thereof in question pertains.

b) If the reconsideration by the Preparatory Committee provided for in paragraph 3 results in a modified recommendation or part thereof, the representative on the Council of the Signatory which has given notice may abstain from voting on the act or part thereof to which the modified recommendation or part thereof pertains.

c) Abstention by a Signatory pursuant to sub-paragraph (a) or (b) of this paragraph with respect to any act or part thereof shall not invalidate the approval of that act or part which shall be applicable to the other Signatories but not to the abstaining Signatory.

5. The provisions of this Memorandum relating to actions to be taken before the voting in the Council shall come into force upon its signature; the provisions relating to the voting in the Council shall come into force for each Signatory upon the coming into force of the Convention as regards that Signatory.

In witness whereof, the undersigned have appended their signatures to this Memorandum.

Done in Paris, this fourteenth day of December, Nineteen Hundred and Sixty, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single Copy which shall be deposited with the Government of the French Republic, by whom certified copies will be communicated to all the Signatories.

stå vid omröstningen angående den akt eller del av denna, vartill det ifrågavarande förslaget eller del därav hänför sig.

b) Om den omprövning i förberedande kommittén, som angives i punkt 3, föranleder ändring av ett förslag eller del därav, må representanten i rådet för den signatärmakt som gjort anmälan avstå vid omröstningen angående den akt eller del av denna, vartill det ändrade förslaget eller del därav hänför sig.

c) Om signatärmakt avstår enligt moment a) eller b) i denna punkt vid omröstning angående akt eller del av denna, skall detta icke medföra ogiltighet av godkännandet av akten eller del av denna, som skall äga tillämplighet på de andra signatärmakterna men ej på den signatärmakt som avstått.

5. Bestämmelserna i detta memorandum angående de åtgärder, som skola vidtagas före omröstningen i rådet, skola träda i kraft vid dess undertecknande; bestämmelserna angående omröstningen i rådet skola bli gällande i förhållande till varje signatärmakt, när konventionen för dess vidkommande träder i kraft.

Till bekräftelse härav ha undertecknade skrivit sina namn under detta memorandum.

Som skedde i Paris den fjortonde december nittohundrasextio, på engelska och franska språken, vilka båda texter skola äga lika vitsord, i ett original, som skall deponeras hos Franska republikens regering. Behörigen styrkta avskrifter skola av franska regeringen tillställas alla signatärmakter.